

[Formanden.]

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede indenrigs- og boligminister, for at han kan fremsætte det anmeldte lovforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): I 1941 påbegyndte Københavns kommune saneringen af en del af Adelgade—Borgergade kvarteret. På grund af de restriktioner, som det under krigen blev nødvendigt at indføre i byggevirksomheden — jeg tænker her navnlig på det forbud mod nedrivning af bygninger, som i 1942 kom fra handelsministeriet —, måtte arbejdet standses, efter at kun ca. en trediedel af kvarteret var blevet saneret og genopbygget. På daværende tidspunkt opnåede kommunen støtte gennem boligtilsynsloven, sådan som den var ændret ved en lov af 9. april 1941. Der blev gennem denne lov ydet kommunen lån og tilskud til erhvervelse af de sanerede ejendomme, til nedrivning af bygninger, til anlæg af gader o. s. v., og man har på grundlag af denne lovgivning faktisk ydet kommunen de beløb, som kunne tilkomme den for udgifterne i forbindelse med saneringen af hele kvarteret. Den endelige opgørelse med kommunen har dog endnu ikke fundet sted, men den kan forventes i løbet af kortere tid, og resultatet er blevet, at udgifterne har andraget ca. 33 mill. kr. ialt.

De bygherrer, som genopførte ejendomme i den trediedel af kvarteret, man nåede at nedrive og genopbygge under krigen, kunne opnå støtte efter reglerne i lov nr. 179 af 9. april 1941 i form af statslån, som blev ydet såvel til opførelse af beboelses-ejendomme som til opførelse af kontor- og forretningsejendomme. Kun en del af bygherrerne har ønsket denne støtte, og af det beløb på 20 mill. kr., som loven stillede til rådighed, er der anvendt ca. 6,7 mill. kr. Den del af kvarteret, som endnu ikke er nedrevet, har kommunen dog disponeret over i den forstand, at kommunen allerede under krigen traf aftale med liebhavere om erhvervelse af grundene, når husene til sin tid var nedrevet, og i vidt omfang mener kommunen her at være bundet af de salgssummer, som dengang blev aftalt. Forholdene førte imidlertid med sig, at saneringen ikke kunne gennemføres kontinuerligt.

Københavns magistrat har nu, som det fremgår af bilag I til lovforslaget, rettet en henvendelse til boligministeriet om genoptagelse af saneringen i Adelgade—Borgergade kvarteret. Endvidere ønsker kommunen gerne saneringsarbejderne udvidet, i første omgang navnlig til et område på Vesterbro.

Jeg skal i dag ikke komme nærmere ind på denne udvidelse af saneringen, men alene holde mig til genoptagelsen af saneringsarbejderne i Adelgade—Borgergade kvarteret, altså indenfor de rammer, som er afstukket i den tidligere godkendte saneringsplan.

Københavns kommune ønsker nu denne sanering genoptaget snarest muligt, og jeg kan oplyse, at kommunen mener, arbejdet vil kunne påbegyndes umiddelbart efter april flyttedag 1954, alt under forudsætning af, at der nu i foråret tilvejebringes hjemmel til at yde midlertidigt huslejetilskud til en del af de personer, der må fraflytte saneringsområdet. Kommunen ønsker, at der bliver fremskaffet lovhjemmel til i samme omfang, som tilfældet var med 1941-loven, at yde lån til opførelse af beboelses-, forretnings- og kontorejendomme i kvarteret. Herudover vil kommunen være villig til at yde tilskud til betaling af husleje for personer, som bliver husvilde som følge af saneringsarbejdet, og som på grund af utilstrækkelige indtægter ikke kan skaffe sig anden passende bolig.

Det er givet, at et sådant forslag fra kommunens side må gøres til genstand for indgående overvejelser, før man skrider til handling, fordi boligsituationen i dag selvfølgelig må gøre det betænkeligt at tilintetgøre boliger. Jeg skal indrømme, at den endelige overvindelse af bolignøden endnu ligger et stykke tid fremover, men samtidig ønsker jeg at pointere, at vi er nået et godt stykke vej imod afviklingen af dette onde. Byggelysten — tør jeg vist sige — er så stor som aldrig før. Jeg skal til belysning heraf blot nævne, at der i boligministeriet ligger ansøgninger om statslån til så mange lejligheder i hovedstadsområdet, som svarer til ca. 3 års byggeri.

Det er dog ikke blot byggelysten, der kan betegnes som meget stor; også det igangværende byggeri er af et omfang, som lover godt for bolignødens afskaffelse. Der